

Ab un dia y duas nits
 Se va menjá set cabritis,
 De pà, mes de mil quintás.
 Duas llurias y tres quarts.
 Y de tan que's va engreixá
 Hasta la gabia's trençá.
 Veyense ja en llibertat
 Se pasejá pel veinat
 Y oh!... ocasió fatal...
 Escolteu que ara ve'l mal.
 La senyora en una estona
 No's va trobá gayre bona
 Y li digué 'l seu marit
 Que sen anés prompte al lli.
 Y mirés de descansá
 Per lo seu doló calmá.
 Estant al llit la senyora,
 La pussa ab menos d'una hora
 Sobre'l llit s'ha tirat,
 Y lo coll li ha picat
 Sent tan grossa la picada
 que de prompte la escanyada.
 La pussa aferrada ab ella
 no li ha deixat ni una orella.
 Pues tot ella s'ha menjat,
 Que ni ls osos han quedat.
 Ve de fora son marit,
 Y pregunta desidit.
 Que's lo que fa sa mullé,
 Y li diuhen—segueix bé
 Pués de des que's dormí
 No l'hem vista per aquí:
 Entra'l marit de improvis
 Y tot son crits en lo pis.
 Veniu criadas, criats,
 Veniu aquí ben armats.
 Mes la pussa sen antera
 Y se aferra al seu radera
 Estan de rabia tan plena
 Que me'l fa caure d'esquena.
 Ab tan furiós enfado
 Que'l desfá com un bolado.
 Al mirá aixó los criats
 Tots han caigut desmayats.
 Y la pussa rabiosa
 Fa á tots la mateixa cosa,
 Ab los crits y alambins
 Acudeixen los vehins,
 Que al contemplar tot alló
 Par van doná al Governadó.
 Que de prompte va maná
 Aquella casa tanca
 Deixant al carrer la pussa
 Que marchá sens cap escusa.
 Surtiren set batallons
 Ab quatre mil escuadrons.
 Los paisáns tots á la una,
 Y hasta'l conde de la Pruna,
 Que mil artillés portava
 Y las ordres als donava.
 Y de tan que'l han buscada

En cap puesto l'han trobada,
 Mes al últim s'ha trobat
 A las mitjas d'un soldat,
 Entre'ls punts, tota aburrida,
 Masilenta y encunxida.
 Lo soldat está content,
 Y la vol matá al moment.
 Mes ella dona un gran bot,
 Y no para fins al Clot.
 Tots me li tiran descarga
 Y ella encara mes s'allarga.
 Entra contenta y bufona
 Al poble de Badalona,
 Y s'amaga ab gran tremoya.
 A la esquena de una noya.
 Que de tan en tan la pica
 Perque la veu que's bonica.
 Ja cansada d'está així,
 Al carré ne va surti.
 Picant á tort y á dret
 Que tot ho ha deixat net.
 Los canons d'artillería
 Van dispará tot lo dia
 Barricadas á desdí,
 Ne varen alsar allí,
 Mes la pussa, sense solta
 Contra tots ells se revolta.
 Al últim va aná á pará
 Al poble de Tortellá.
 Quan la van veure tan blanca,
 Tothom les portes li tanca,
 Pensant fé una maravella
 Ne va entrar dins d'Estella.
 Y'l general Ganivet
 De matarla te gran set.
 Mes lo pobre va morí
 De picadas á desdí
 Ve prompte un altre escuadron
 Y la ataca á discreció.
 Mes dan bots de aquí y d'allá
 A set mil na va matá...
 Veyent no estava cansada
 Varen tocá á retirada.
 Donchs á tots haguera mort.
 Perque picaba molt fort.
 Van cridá gent de Turquia
 De Bretanya y Almería,
 Que siguén cobarts los cou
 En aquest sigle dinou.
 Pera que tothom s'escusa
 De matar aquesta pussa.
 Partes va rebrer la tropa
 D'Assia, Africa y Europa.
 Dilent que'ls ajudarán
 Ab tot lo que ells podrán
 Y si s'acosta per allí
 Li farán fe mala fi.
 Tot lo mont está buscant
 Al lloc que la trobarán
 Pero ella'sen adona,
 Hi ls dona mico y mona.

A 04/4487 : 114